

- 5 Odpuštění, o které nikdo nestojí
- 6 Rozhovor s M. Vítkem
- 11 Noc kostelů u sv. Františka
- 15 Vzkaz farní rodině
- 16 Výuka náboženství 2025–26
- 20 Ověřené tipy na letní čtení

7+8

Boží či Ježíšova záliba ve společenství, nebo v jídle? (Jan 21,14)

Bůh si ve Starém zákoně vybral svůj lid; tento lid se nazýval Jeho synem. Bůh o něm říkal „můj lid“, když ho vysvobozoval z egyptského otroctví, protože ze své strany pozval lid k tomuto způsobu bytí s Ním samotným. Říkal mu však, když ho coby Boha „Jahve“ opustili a udělali si radši zlaté tele, Mojžíšův lid („Mojžíši, Tvůj lid...“). To proto, že se nechoval jako lid Hospodinův. K tomu, aby vznikl souzvuk Božího vyjádření: „Můj lid“ a lidské odpovědi: „Jsme tvůj lid, jsi náš Bůh,“ kterou se Boží jednostranné láskyplné slovo přijímá, je potřeba opravdu obou stran, Boha i lidu. Náš Bůh je Bohem spolupráce, nikoli „sólokapr“. Náš Bůh je Bohem, který chce syny a dcery, ne otroky nebo pasivní trpitele toho, co přikáže. Boží zákon byl jen vychovatelem pro milost Ducha, který v člověku volá „Abba“.

Pojďme nyní k zázračnému nasycení z 21. kapitoly Janova evangelia. Ježíš se v našem příběhu zázračného rybolovu nejdříve ptá, jestli učedníci nemají něco k jídlu. Pak jim řekne, kde mají lovit, a nakonec věci připraví sám (oheň, ryby i chléb jsou na ohni). Tudíž možná pro někoho nelogicky žádá součinnost, a přitom má na to, celé to učinit sám. Už je tam totiž ryba a chléb, ale On chce člověka, aby spolupracoval – „Přineste několik ryb.“ Jako by říkal: „Človče, jednej synchronně v harmonii se mnou.“

Bůh učinil základní odrazové kroky a člověk má přinést svoji část k dílu. Tohle je jeden ze základních principů, který Bůh vložil do člověka a o který mu jde. Bůh stojí o to, aby člověk byl spolupracovník. Bůh se tedy zasazuje o vytvoření společenství s člověkem, proto se také člověkem stal a dal člověku rozměr nejen individuality, ale i možnost přispět ke společnému jídlu, tj. společnému dílu. Člověk jako bytost fyzická, duševní, duchovní a sociální má v sobě tento Boží otisk a schopnost tvořit společenství, a to na různých

úrovních. Schopnost tvořit společenství je sice principiálně Boží atribut, ale Bůh je natolik věrný, že se nehodlá vzdát svého projektu člověka coby svého obrazu (muže a ženy) a současně spolupracovníka – pastýře Stvoření.

Podobný příběh nalezneme v evangeliu při rozmnožení chlebů, kdy Ježíš de facto řekne: „Přineste, co máte,“ a udělá s tím svou část díla. Tvořit společenství neznamena jenom setkávat se, ale znamená to spolupracovat na principu spolu-konání, spolu-podílení, a proto společenství nakonec není jen tlachání u piva či setkávání se na fotbale, ale vytváření vztahů mezi sebou, které cílí do Božího království. A přitom i ta obyčejná setkání mohou být velmi formativní podporou pro růst evangelních postojů. Když

Scott Peck napsal knihu „V jiném rytmu“, odpovídá tím na tuto základní potřebu člověka, aby celé lidstvo tvořilo malá společenství přátelství na evangelijních principech.

Celé evangelium je takovým velikým Božím pozváním k tvoření vztahů a společenství na Božích principech. Proto je tak důležité, aby rodiny ve farnosti žily na postojích evangelia jako společenství. Proto je tak důležité, aby když má někdo službu, dovednost, charisma byl ochoten toto své obdarování sdílet.

Bůh sdílí sebe a my podle Jeho vzoru Stvoření nemůžeme být spokojení, plně šťastní, pokud nežijeme a nerealizujeme aspoň v pokusu či touze tyto naše danosti, které Bůh do svého lidu (rozmějme do tebe, do mne), vtiskl. Naše odpověď je toto tvoření společenství, sdílení darů a dělení se o ně, s péčí jednoho o druhého a o celý svět, žití života s Bohem i druhými. Pouze evangelní antropologické principy však vedou k pojmu láskyplného společenství, které koresponduje s Pravdou s velkým „P“.

P. Michael

**„Bůh stojí o to,
aby člověk byl
spolupracovník.“**

Byli jsme povoláni k tomu, abychom žehnali

Milí čtenáři a přátelé Fchodovin,
rok se sešel s rokem a máme před sebou opět léto. Vydáváme se na dovolenou a toužíme si odpočinout.

Ráda bych, aby si odpočinulo nejen naše tělo, ale také duše. Můžeme se vydat do míst, kde budeme v krásné přírodě, a naše mysl se naplní obdivem k takové nádhře. Můžeme obrátit své myšlenky s vděkem k Bohu – tvůrci této krásy.

Ráda bych, abychom tento blahodárný a Bohem darovaný čas využili také vědomě a snažili se prokázat dobro své duši třeba tím, že se budeme chtít zbavit zátěže neodpuštění. Součástí života každého člověka jsou protivenství. Mohou přicházet a přicházejí i na lidi, kteří jsou nastaveni žít dobře, touží po konání dobrých věcí a chtějí sloužit Bohu i lidem. Prostě existují nepřátelé,

kterí nám chtějí škodit. Ježíš neřikal, abychom se modlili, aby nebyli, ale modlili se za ně. Nedávno mě oslovily verše z 1. listu Petrova 3. kapitoly: *„Neoplácejte zlým za zlé ani urážkou za urážku, naopak žehnejte; vždyť jste byli povoláni k tomu, abyste se stali dědici požehnání.“*

Oslovilo mě to slovo „žehnejte“. Tak bych vás i sebe chtěla vyzvat, abychom prosili Ducha Svátého, aby nám různě během dne nebo ve chvílích tichého spočívání v Jeho přítomnosti připomínal ty lidi, kteří nás zranili a kterým jsme dosud neodpustili. Tíží naši mysl, duši a i tělo. Abychom se rozhodli, také to udělali a těmto lidem žehnali. Není to otázka emocí, ale rozhodnutí. Tak hurá na prázdniny, dovolenou a dobrodružství s Pánem.

Požehnaný čas za redakci přeje

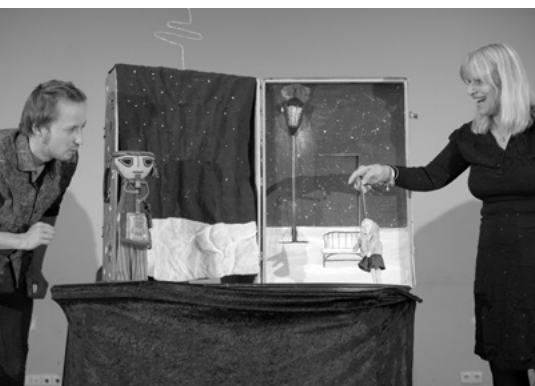
Katka

↑↓ Noc kostelů

↑ ZMT se Z. Palátovou ↓ 1. svaté přijímání

O ŘETĚZOVÝCH REAKCÍCH

Prázdniny – to je to radostné slovo pro děti, pro studující mládež. Dovolena – to je radostné slovo pro každého, kdo chodí do zaměstnání.

Volno, odpočinek potřebuje každý, kdo je během kalendářního roku vytížen, kdo je každý den zapojen do aktivní činnosti, kdo je unaven ze stereotypu života. Psychologie zdůrazňuje: kdo neumí odpočívat, neumí pracovat. Ke každé činnosti je potřeba energie, motivace, nadšení, elán, radost a uspokojení z dobře vykonaného díla. Všichni se potřebujeme trochu uvolnit z pracovního napětí, abychom se udrželi v dobré zdravotní kondici, v dobré duševní pohodě. Jako každý týden má neděli, tak každý rok má mít prázdniny a dovolenou. I Ježíš s apoštoly si udělal dovolenou. Krásně je to popsáno v Markově evangeliu:

Apoštolové se shromáždili k Ježíšovi a oznámili mu všechno, co činili a učili. Řekl jim: „Pojďte sami stranou na pusté místo a trochu si odpočítejte!“ Stále totiž přicházelo a odcházelo mnoho lidí, a neměli ani čas se najíst. Odjeli tedy lodí na pusté místo, aby byli sami (Mk 6,30–32).

Každý odpočinek má probíhat v klidu a v pohodě, protože opravdová láska rozkvétá jen tam, kde je v pořádku naše svědomí. Kdyby někdo neví jak sportoval, cestoval, odpočíval, ale neměl přitom svou mysl v pohodě, nebyla by to žádná radost, žádný prožitek volného času. A kdyby někdo objevil nové země, ale ztratil přitom víru v Boha, nebyla by to žádná radost. A naopak, kdo má v srdci pevnou víru, ten má i lásku, harmonii

ve svém nitru, ten je šťastný člověk. I když cestuješ nebo jsi na chatě, na chalupě, myslí na Boha, na toho, který tě miluje, který chce být i o prázdninách, o dovolené s tebou v kontaktu. Nezapomínej na modlitbu, na mši svatou, aby tvá víra se stále posilovala, aby tvůj pobyt v přírodě, ve stvořitelském díle Božím přinášel tobě i tvému okolí radostné chvíle; vždyť jaká krása je kolem nás!

Ale všude, kde budete, buďte také solí a světlem, tento svět to potřebuje, potřebuje vaše svědectví, potřebuje dobro, úsměv, křesťanský styl života.

Odpočiňte si, odpočinek není jen nějaké lenošení. Už v Písmu svatému je zmínka, že i Bůh sedmý den odpočíval, to platí i pro nás dříve narozené, dovolenou od starostí, dovolenou v klidu a v pohodě. A kdyby tě ze starého zvyku trápily staré záležitosti, nějaká nepodařená minulost, předej to Božímu milosrdenství. Raději poděkuj za všechny dary, které dostáváš od Boha, které dostává tvá rodina. V jedné staré selské chalupě je na trámě vyřezaná čísi životní zkušenost pro poučení potomstva: „Dělal jsem si v životě moc starostí – a většina se ukázala jako zbytečná.“

Ježíš má pro tebe krásný úkol. Ježíš tě posílá mezi lidi, Ježíš tě posílá do světa, Ježíš potřebuje tvou rozvahu, abys rozséval kolem sebe dobro, lásku, abys byl křesťanem naděje, že lidský život má smysl, že má logiku. A to je užitečnější činnost, než žít v sobě jen nějaké starosti, nějaký strach. Každého člověka Ježíš posílá, aby byl Jeho učedníkem, apoštolem, aby byl vyslan-

cem Jeho pokoje – a každý jim je, ať chce nebo nechce: buď dobrým, nebo špatným. Buď jsme vyslanci pokoje a přinášíme lidem kolem sebe pokoj, nebo jsme nositelé nepokoje, zmatku a zlosti, kudy chodíme.

Četl jsem v novinách takový divný fejeton. Řidič autobusu se málem srazil se splašeným automobilistou. Rozčílil ho to, a tak se rozkřičí na starší paní, která na zastávce pomalu nastupuje. Teď je rozzlobená zas ta paní, a když přijede do rodiny syna, hned po příjezdu nešetrně vytkneš snaše, že by se za takové rozblemtané knedlíky měla stydět. Snacha ztratí klid, a zahrne výčitkami přicházejícího manžela. Muž to nemůže poslouchat, a odejde z domu do hospody. Tam přebere a vrací se s křikem domů. Děti se tím křikem probudí a vyděsí, začnou intenzivně plakat.

Jistě rozumíme, co se snažil ten autor postihnout: jak se zlo řetězí. Nejen v atomech vznikají řetězové reakce, které jsou ničivé – i mezi lidmi se zlo řetězí: zlost plodí zlost, zlo se vtěluje od člověka k člověku do stále nových podob, všec-

ko hezké ničí, kazí lidské vztahy, narušuje pokoj a řád člověku i ve světě. Rozsévát zlo po světě, to je lehká práce. Zlo se plemení snadno jako plevel, jako kopřivy. Ale dobro a pokoj, to jsou bylinky choulostivé a jemné. Ty se musí rozsévát – a vytrvale, protože většina semen se vůbec neujme.

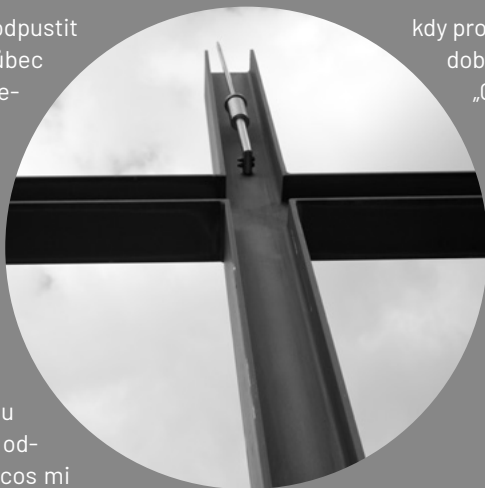
Prosme Boha, aby náš život byl Bohu milý, aby nám Bůh dal trpělivost a lásku, aby dobro vítězilo kolem nás. Bože, dal jsi nám dvojí řeč: řeč rozumu, to jsou naše slova, a řeč srdce, to je náš úsměv. Ať obojí řeč moudře užíváme. Ať je nám křesťanství víc než jen plněním povinností...

Děti a mládež, co mají prázdniny, ať poznají, že jsi a že v Tobě mají dobrého otce. Naši učitelé ať si o prázdninách zotaví nervy, obnoví trpělivost a smysl pro humor. Otcové a maminky ať o prázdninách lépe poznají své děti a důvěrněji se s nimi sblíží. A my všichni ať si užijeme pěknou dovolenou a letní pohodu. Ať Boží láska provází naše kroky na našich cestách v tomto milém a krásném období

Váš jáhen **Pavel Urban**

Odpouštět, i když o mé odpuštění nikdo nestojí? Sváteční krátké počtení

Mnozí se ptají: „A to mám odpustit i tehdy, když ten druhý vůbec o mé odpuštění nestojí, neprosí o něj?“ – Určitě ano. Vždyť i Ježíš vyslovil slova odpuštění na kříži ve chvíli, kdy jej nikdo o odpuštění neprosil. Totéž Štěpán. Jistě neznamená to, že ihned za svým protivníkem půjdu a řeknu mu do očí: „Člověče, zvěstuji ti radostnou novinu. Už jsem ti všechno odpustil, všechno odpustil, cos mi

kdy provedl.“ S největší pravděpodobností by se na mne osopil. „Cože?! Co ty mi máš co odpouštět, když ty jsi...“ atd. Vyslovit odpuštění můžeme a máme jediné tomu, kdo si svou vinu vůči nám uvědomuje, jinde bychom přilili olej do ohně.

Autorka:
Kateřina Lachmanová,
Našel:
Charles Tvrzník

ZVOLIL JSEM SI CESTU S BOHEM

Rozhovor s Martinem Vítkem

V naší farnosti působí několik schol, které slouží při nedělních mši svatých. Dnes vám přinášíme rozhovor s Martinem Vítkem, který je vedoucí scholy s názvem Jedenáctka.

Martine, jak ses k této službě dostal? Nejdříve jsi byl asi v jiné schole...

Když jsme se v roce 2012 s rodinou přistěhovali do této farnosti, byl jsem poměrně brzy oslovený Magdalenou Brunovou (nyní Svobodovou), abych se zapojil do činnosti scholy, kterou dlouhodobě vedla.

Přibližně v roce 2021 začala Magdalena v souvislosti se svým odchodem z farnosti hledat svého nástupce ve vedení scholy.

Toto hledání, které trvalo asi rok, vyústilo v pro mě docela odvážné a rozhodně neplánované rozhodnutí, že se tohoto úkolu ujmu. Odvážný krok to byl především proto, že jsem s vedením pěveckého sboru dosud neměl žádnou praktickou zkušenost.

Ale šlo mi o to, aby schola pokračovala ve své činnosti nadále. A jen upřesňuji: Je to pořád stejná schola jako před lety, jen se stále rozvíjí. Někteří lidé přicházejí, jiní odcházejí a název Jedenáctka, inspirovaný tím, že zpíváme pravidelně na nedělní mši v 11:00 v KCMT, vznikl také nedávno.

Kolik vás je a jak často zkoušíte?

Jádro, které se pravidelně schází na zkouškách (pravidelně v pondělí od 18.30 do 20 hodin v KCMT), nečítá víc než deset lidí. Když připočítám i všechny ostatní, kteří se také za členy scholy považují a pravidelně se přidávají u příležitosti speciálních událostí, jako jsou Vánoce, Velikonoce nebo kytarové mše, tak dostanu seznam zhruba dvaceti jmen.

Jak vybíráte písně?

Zkoušíme všechno možné. V zásadě platí, že každý může přijít s nápadem, některý se ujme, jiný zase ne. A snažíme se vybírat z pokladů hudby – skladby prověřené staletími, anebo ty nové. Velmi vděčné jsou zpěvy z Taizé a také jsem si přinesl řádku skladeb ze své dřívější farnosti z dřevěného kostela v Krči na Habrovce, kde je s chutí a nadšením zpíval celý kostel. Vždy se snažím o takový výběr skladeb, aby pokud možno pasoval k liturgii a nabízel nějaké poselství.

Pro přehled, jak se tedy při mších scholy střídají?

Jak už jsem zmínil, máme na starost každou nedělní mši v KCMT od 11 hodin, druhá schola Schodola, kterou vede Magdalena Lásková, zpívá na mši v 9. 30. Mimo to, zpravidla první neděli v měsíci, zpívá v 9.30 v KCMT dětská schola pod

vedením Markéty Šupové. A zpravidla třetí neděli v měsíci jsou obě mše v KCMT kytarové. Jeden měsíc ji máme na starosti my a další měsíc Scho-dola (a my máme volno).

Jak ses vlastně dostal k hudbě?

Za to mohou mí rodiče, kteří mne – a posléze i další mé dva mladší bratry, Tomáše a Petra, dovedli do tehdejší lidové školy umění. Bylo mi osm let a do školy jsem vstoupil s utkvělou představou, že se chci učit hrát na trubku. Trochu jsem vyučujícím zamotal hlavu, protože s trubkou se mohlo normálně začít až od deseti let. Ale já jsem to tak urputně požadoval, že jsem nakonec mohl vyluzovat různé zvuky z toho krásného nástroje už o dva roky dříve.

A měl jsem navíc štěstí na dobrého učitele Boleslava Krušinu. Byl to frajer, do hudebky jezdil na motorce, hrál v různých tanečních orchestrech, občas dokonce v této roli doprovázel lekce tanečních nebo plesy, kterých jsem se účastnil. Navíc jsem vždycky rád zpíval, takže jsem se posléze naučil i trochu hrát na kytaru, protože při hře na trubku moc zpívat nešlo.

Jako táborový trubač

Teď se dostáváme k otázkám ohledně tvého mládí. Kdy a kde ses narodil a kde jsi vyrůstal?

S určitou pýchou patriota uvádím město, ve kterém jsem se v roce 1964 narodil. Je to Litomyšl, podle mého jedno z nejkrásnějších měst, které

v naší zemi máme. Z okolí Litomyšle pocházeli oba moji rodiče. Tatínek v době mého narození už sice pracoval v Praze, ale pražský byt, vhodný pro celou rodinu v té době ještě nebyl dostavěn. Proto jsem první rok svého života strávil na venkově s maminkou u jejích rodičů. Mí mladší bratři se již narodili v Praze.

Narozeniny nejmladšího bratra

Pocházíš z věřící a praktikující rodiny?

Ano. Naše pětičlenná rodina bydlela v Bítovské ulici, nedaleko od stanice metra Budějovická. Měli jsme to stejně daleko do obou kostelů naší farnosti. Jedním směrem ležel barokní kostel Narození Panny Marie v Michli, druhým směrem již dříve zmíněný dřevěný kostel sv. Františka z Assisi v Krči na Habrovce, který byl postaven jako provizorium za druhé světové války a jako takový již zůstal.

Se svými bratry jsem tam ministroval a vznikla tam ministrantská parta pod vedením kněze a františkána Aloise Moce. Organizoval pro nás různé výlety, dokonce vícedenní.

Největším vrcholem byla asi týdenní výprava do františkánského kláštera v polských Katovicích, kdy jsme navštívili i poutní místo v Čenstochově, starobylý Krakov nebo solné doly Wieliczka. Přitom jsme byli normální kluci, kteří vyváděli blbiny, například se šermovali papírovými obaly od svíci v sakristii a naši kněží pro to měli pochopení. Ta kamarádství nám vydržela do dnešních dnů.

Velkou roli ve tvém životě sehrál i skaut...

Skautská organizace v době mých školních let byla zakázaná. Ale byla možnost zapojit se do skautské činnosti pod hlavičkou turistického oddílu Sokol Krč.

Zakladatelem toho oddílu byl Jiří Zajíc (Edy), což je myslím dostatečně známá osobnost současného skautského i křesťanského života. Díky vazbě na krčskou sokolovnu jsme měli k dispozici kromě klubovničky i tělocvičnu a hřiště. A hlavně jsme jezdili na výpravy a v létě jsme trávili tři týdny na úžasném táboře. A čím jsme byli starší, byli jsme schopni podnikat náročnější a zajímavější akce – puťáky na horách, sjíždění řek, lyžování nebo kulturní pořady. Zpětně vidím, jak dobré bylo, že se i nám teenagerům věnovali o pár let starší vedoucí.

Protože jsem v mládí hodně dostal, cítil jsem vnitřní potřebu tento dluh nějak splatit, proto jsem se posléze stal jedním z vedoucích.

Ministrantská banda na Habrovce

Zapojil ses ve své farnosti ještě jinak než ministrováním?

Vezmu to malinko oklikou. V patnácti letech jsem se – bez nějaké jasné představy o tom, co mě čeká – přichomýtl na silvestrovský pobyt křesťanské mládeže na faře v Tanvaldu v Jizerských horách, kde působil P. Antonín Bratřovský (říkali jsme mu Padre).

Tam došlo k jednomu zásadnímu momentu, důležitému pro celé mé další životní nasměro-

vání. Očekávali jsme příchod Nového roku nikoli u televize se silvestrovskou zábavou, jak jsem tomu byl doposud zvyklý, ale v modlitbě v tichu kostela před svatostánkem. Zvenčí bylo slyšet rachejtle a výbuchy petard, ale uvnitř bylo ticho (člověk by řekl „jako v kostele“). V té chvíli mi velmi silně docvakl ten kontrast mezi atmosférou uvnitř a venku. A s ním zároveň pevné rozhodnutí, jakou cestu si zvolím. Cestu Boží v církvi, křesťanský způsob života. Toto byla moje konverze k dospělé víře. Během svých studentských let jsem na tanvaldskou faru jezdil i nadále, několikrát v roce. Většinou se tam vždy sešlo pár lidí, které si Padre pozval.

Vánoční muzicírování na Habrovce

Zapojoval jsem se do chodu farnosti jak při mši, tak při pracích na faře a opravách kostela. Nebylo třeba se kolikrát ani předem hlásit, dveře fary byly otevřené. Důvěra Padreho v nás byla obdivuhodná. Nedlouho po mé první návštěvě mi svěřil samotnému hlídání fary po celé tři dny, neboť musel odjet na Slovensko.

No, a teď zpátky do mé farnosti v Praze. Díky výše popsaným zkušenostem jsem začal víc vnímat, jak důležité je prožívat svou víru ve společenství mladých a že to je něco, co v naší farnosti (přes aktivity ministrantů nebo skautského oddílu) pořád schází. Začalo to docela prostě. S (nejdříve opatrným) souhlasem faráře Jiřího Kabáta jsme se v roce 1986 domluvili na tom, že každá úterní mše bude pro mládež a že tam budeme

hrát na kytaru. Nějak se to ujalo, na mši začalo chodit víc mladých lidí a P. Kabát byl tak laskav (a zároveň tak odvážný – pořád jsme totiž žili v socialismu), že nám poskytl i po mši prostor na faře. Vzniklo společenství, které má vlastně trvání až doteď v podobě společenství rodin.

Jak ses seznámil se svou ženou Marií?

Maruška patřila do stejné farnosti a chodila do stejné základní školy, jen do nižšího ročníku. Ale tou dobou jsem měl jiné zájmy. Jiskra vzájemného zájmu přeskočila poté, co jsme se začali potkávat při již zmíněných mších pro mládež v michelském kostele a ve farním společenství. Má budoucí žena také navíc po „sametovém převratu“ založila dívčí skautský oddíl, takže jsme měli i tento zájem společný.

Svatební foto

Kdy a kde jste měli svatbu? Kolik máte dětí?

Svatbu jsme měli 11. září 1993, kde jinde než na Habrovce. Postupně se nám narodily tři děti, syn František a dcery Anička a Lída. Bydleli jsme ve stejném bytě, ve kterém jsem vyrůstal, takže se snadno stalo, že všech nás pět navštěvovalo stejnou základní školu. A v roce 2012 jsme se přestěhovali do většího bytu v Kateřinkách.

Jak jste svou víru předávali svým dětem?

Bezespornu vlastním příkladem. A také velmi pomohlo to, že Maruška byla hodně let s dětmi doma

na mateřské. Do života rodiny patřila společná modlitba, život ve farnosti, kamarádi a kamarádky a také skautský oddíl. Skauting oslovil všechny naše děti, takže doposud jsou nějakým způsobem do skautských aktivit nadále zapojeny.

Rodinná dovolená na písečné duně v Litvě

Co máš vystudováno? A v jakém oboru pracuješ?

Po maturitě na gymnáziu Ohradní jsem vystudoval na Matematicko – fyzikální fakultě UK obor pravděpodobnost a matematická statistika. Od roku 1997 se pohybuji v pojišťovnictví, kde se věnuji oblasti tzv. zajištění, což je pojištění pojišťoven. Pro pojišťovny to je docela důležitý nástroj jejich zabezpečení, jen se o něm obecně tolik neví, dokud nepřijdou přírodní katastrofy jako například povodně nebo tornádo. Je to zajímavá práce, která mě opravdu baví.

Co vede a utváří tvou víru? Jak pečuješ o svůj duchovní život – vztah s Bohem?

Vztah a důvěra v Boha je něco, na čem můj život skutečně stojí. Každý víme, že se o tento vztah má nějak pečovat a nejčastějším každodenním výrazem toho je modlitba. Můj každodenní rozhovor s Bohem se v čase stále proměňuje. Poslední dobou jsem si zvykl cestou do práce zpívat nějaký zpěv z Taizé, a tak setrvávat v Božím prostoru.

A také jsem se poměrně nedávno seznámil s modlitbou Examen, pocházející z jezuitského prostředí, která mě coby způsob modlitby oprav-

du nadchla. Není tady prostor, abych se o tomto způsobu modlitby víc rozpovídal, a jistě jsou lidé daleko povolanejší než já, kteří dokážou tento způsob modlitby přiblížit.

Jen stručně řeknu, že je to určitý způsob zastavení se během nebo na konci dne, kdy si člověk připomene důležité momenty dne, poděkuje za všechno hezké, lituje toho, co pokazil, svěřuje konkrétní lidi, které potkal, a situace, které zažil, do Božích rukou. Potíž je samozřejmě v tom, že velmi často si na takové zastavení nedokážou vytvořit čas.

Máš nějaké oblíbené verše, knihy, filmy, skladby?

Pokud máš na mysli nějaký biblický citát, tak si pomůžu jedním obrazem, který jsem si před lety pověsil v bytě. Je na něm pohled na pole či louku, jedno stéblo trávy je zlomené, ale skrze něj prozařuje v pozadí slunce. Ilustruje to výrok proroka Izaiáš o Kristu:

Nalomenou třtinu nedolomí (Iz 42,3 ale též Mt 12,20). Knih mám přečtených hodně hlavně z mládí, teď už mi jde všechno pomaleji. Z toho množství se těžko vybírá. Ale snad přece jen vyberu některé:

1. Medvídek Pú (autor A. A. Milne). Neskutečně moudrá kniha, navíc plná laskavého humoru, která přijímá s pochopením i naše slabosti a chyby.

2. Jezuitský návod (téměř) na všechno (James Martin). Určitě proto, že mi přiblížil tu modlitbu Examen.

3. Bídníci (Victor Hugo). Příběh, který fantasticky pojednává o tom, co znamená odpuštění a milosrdenství a jak může jeden dobrý skutek úplně změnit lidský život a nasměrovat ho správným směrem.

4. Kámen a bolest (Karel Schulz). Podle mého názoru neuvěřitelně věrné přiblížení života Michełangela a doby, ve které žil se všemi klady i temnými místy. Škoda, že ten román není dokončený.

5. Jeremiáš (Franz Werfel). Opět naprosto bezkonkurenční přiblížení postavy tohoto starozákonního proroka. A co bych vybral z hudby? Třeba Händelovo oratorium Mesiáš, z moderní hudby

Beatles, Dire Straits a taky písničky a básničky Karla Plíhala. To všechno pro tu čistou krásu a radost, které z té hudby tryskají.

Co bys vzkázal farníkům?

Naše farnost je dost velká a vnímám, že by nás mohlo být více zapojeno do jejího chodu. To vůbec nemyslím jako pouhou náborovou agitku do naší scholy, i když nové příchozí do Jedenáctky bych určitě rád uvítal. V naší farnosti se nabízí hodně služeb, jen je třeba si vybrat.

Před lety jsem měl možnost strávit týden v komunitě bratří z Taizé ve Francii a dost mě oslovilo, že každý, kdo do Taizé dorazil, byl laskavě, ale přitom pevně vyzván k tomu, aby se v průběhu toho týdne zapojil do nějaké aktivity komunity. Mohla to být modlitební nebo diskusní skupina, pěvecký sbor, práce v kuchyni atd. Každý měl svůj úkol, který měl smysl.

Přál bych si, aby i naše farnost do takového to co nejširšího sdílení služeb všemi dorůstala.

Myslím, že k tomuto rozhovoru není třeba nic dodávat. Každý si v něm může najít to, co právě potřebuje na dalším kroku za Kristem. Moc ti, Martine, děkuji za tvé nasazení pro naši farnost a za to, že ses dnes s námi podělil o svou cestu k a s Bohem. Ať Ti Pán žehná a celou vaši rodinu vede. Děkuji za rozhovor.

Katka

Se scholou (Jedenáctkou) v akci

NOC KOSTELŮ 2025 U SV. FRANTIŠKA

Na program Noci kostelů do našeho farního kostela sv. Františka na Chodově dorazilo letos odhadem 150 návštěvníků.

Hlavní program tvořila beseda o Jižním Městě a jeho proměnách v historických, kulturních, ba i náboženských kontextech. Naše pozvání přijali P. Tomáš Kábele, duchovní správce farnosti Čechčice, který na Jižáku dospíval, po divokých zážitcích s drogami a alkoholem objevil víru a vstoupil do semináře; a publicista Jan Lukavec. Ten je profesí knihovník a redaktor portálu iLiteratura a o zdejším sídlišti napsal knihu *Jižák, město panelů, snů a mýtů*.

Dalším bodem programu byl koncert vokálně-instrumentálního souboru Musica pro Sancta Cecilia, který představil hudbu z období gotiky, renesance i baroka, a nabídl tak příchozím nejen

kulturní, ale i silný duchovní zážitek – možnost zastavit se na chvíli ve shonu velkoměsta a ztíšiť se před krásou.

Jak je již tradicí, v průběhu večera množství návštěvníků využilo možnost vystoupat na kostelní věž. Výhled je sice většinou příliš nenadchnul, ale už samotný pohled na zvony zblízka byl pro ně, soudě podle jejich reakcí, zajímavý.

Vrcholem programu byla letošní premiérová ochutnávka mešních vín na prostranství před kostelem, které se šikovně a s velkou spontánností ujal náš kaplan P. Dominik Frič. Velmi pěkná, přátelská a poklidná atmosféra přilákala i řadu kolemjdoucích, a zvědaví ochutnávачi se tak mnohdy zdrželi až do pozdních večerních hodin.

Do kostela tedy i letos zavítala řada lidí z naší farnosti, avšak cestu si našlo také mnoho jihoměstských obyvatel, kteří kolem kostela sv. Františka – většinou zavřeného – chodí často i dlouhá léta a letos byli uvnitř vůbec poprvé.

Proto spolu s celým týmem organizátorů věříme, že i příští rok bude mít program u sv. Františka co nabídnout nejen nám farníkům, ale i našim leckdy neznámým sousedům. Děkujeme všem zúčastněným za krásný večer, za pomoc s přípravou programu i za šíření informací mezi blízkými, známými i neznámými!

Za přípravný tým
Tereza Zavadilová

NÁVŠTĚVA VE VINOŘI

Díky přátelství mezi naší a čakovickou farností jsme byli pozváni ve středu 11. 6. do Vinoře, která je součástí čakovické farnosti, na návštěvu vinořského společenství „starších dorostenců“, jak si říkají.

Zahájili jsme ji mší svatou v kostele Povýšení sv. kříže, kterou sloužil P. František Čech spolu s vinořským jáhnem. Po mši sv. jsme měli výklad o historii kostela a možnost jeho prohlídky. Je to krásný barokní kostel s mobiliářem z kaple vinořského černínského zámku, který sem byl přenesen. Pak jsme se přesunuli do Betléma, což je farní prostor pro setkávání, vybudovaný z bývalých farních stájí.

Tam jsme si u občerstvení vzájemně představili naše společenství, což bylo velmi obohacující. Nás z JM bylo 13, z Čakovic 2, protože většina jejich společenství se účastnila pohřbu, místních

seniorů z Vinoře přišlo asi 10. Domluvili jsme se, že nás Vinořští někdy přijedou navštívit na Jižní Město a my někdy po prázdninách pojedeme zase na návštěvu do Čakovic.

JČ

O POSVÍCENÍ V KAPLI KCMT

Po obědě a posezení s přáteli jsme si se ženou šli na chvíli sednout do kaple. Před námi seděla a meditovala Lucka Ivanková a ze sálu se sem ozývaly tlumené zvuky z pohádky. Elektrické světlo v kapli bylo zhasnuto, pouze nad svatostánkem svítilo věčné světlo. Sedím, a jak tak koukám na zlatou kouli svatostánku, pozoruji na něm dvanáct světýlek kolem podstatně většího

uprostřed nich. V mysli se mi vybaví mariánská píseň: „Dvanáct hvězd kol tvojí hlavy, sluncem celás zářila.“

To možná ani paní architektka KCMT Rothbauerová s autorem svatostánku sochařem Trubačem netušili, koho nám 12 okýnek a jedna kupole v kapli zobrazí na svatostánku.

Standa Dabrowski

↓↑ Posvícení v KCMT

Z farní charity: Honza zmizel

Farní charita Praha 4 - Chodov

Milí přátelé,

o paní Ludmilu se staráme už spoustu let. Je to milá pětadevadesátiletá dáma, která vypadá jako pohádková babička. Je velice samostatná. Ve všem se zatím obslouží sama, také si vaří a je vyhlášená pekařka. Její buchty jsou pověstné nejen v rodině, ale i u našich zaměstnanců. Chodíme s ní nakupovat, když se necítí dobře, jdeme nakoupit místo ní. Také ji pomáháme s údržbou domácnosti. Pracovníci ji navštěvují dvakrát týdně, vždy na devadesát minut.

Ona se na návštěvy vždycky moc těší. Předem si telefonuje, aby zjistila, který z našich pracovníků ji navštíví. S každým z nich má specifický vztah a chystá si pro něj jiný úkol. Navíc si s námi při tom telefonátu báječně popovídá. Telefonuje pravidelně každé pondělí a čtvrtek. Návštěvy má potom v úterý a v pátek. Proto nás překvapilo, když se na monitoru naší ústředny rozsvítilo její číslo v úterý, v době pravidelné návštěvy. Naše dispečerka se podívala, ale potom s pohledem do rozpisu služeb konstatovala: „Ten chlap má zase zpoždění!“, a zvedla sluchátko.

Jen pro vysvětlení. „Tím chlapem“ byl mině náš pečovatel Honza. On je to nesmírně hodný člověk, jenže je to takový dobrák, že se u klientů často zdrží déle, než je plánováno. Jak postupuje den, nabírá stále větší a větší zpoždění. V závěru dne si potom klienti stěžují, že na něj musejí čekat, protože přichází pozdě a nedodrжуje čas plánované návštěvy. Paní Ludmila má služby odpoledne, často patří k těm, kteří na Jana čekají.

Dispečerka Jana zvedla sluchátko a čekala tradiční stížnost na Honzovo zpoždění. Vidím na

ni přes místnost, takže mě okamžitě zaujal její udivený výraz. Slyšela jsem jen naši stranu hovoru, ale bylo jasné, že paní Ludmila hlásí, že Honza zmizel. Jana slíbila, že mu zavolá na mobilní telefon a zjistí, kam odešel. Zatímco mobil vytáčet číslo a začal vyzvánět, sdělila nám v kanceláři neuvěřitelnou historku. Jan s paní Ludmilou byli na nákupu. Vrátili se k ní domů a společně uklidili nákup. Klientka chystala kávu, že si ji dají po nákupu s buchtami, které ráno upekla, a popovídají si. Honza mezitím poklízel byt. Když klientka připravila občerstvení, zjistila, že pečovatel zmizel. V předsíni zůstal jeho batoh, bunda, čepice a boty. Nešlo nám do hlavy, jak by se mohl chlap, který měří skoro sto devadesát centimetrů, jen tak vypařit z bytu, navíc bez bot, bundy, batohu a čepice. Nicméně Honza nezvedal ani služební ani soukromý mobil. Jak nám následně sdělila klientka, oba telefony zvonily v Honzově batohu. V bytě nikde nebyl, klientka prošla dům a koukla i na ulici, ale po tom chlapovi nebylo nikde ani stopy.

Paní Ludmila z toho byla celá rozrušená. Měla o Honzu starost. My jsme si marně lámali v kanceláři hlavu, kam mohl zmizet. Uplynuly další dvě hodiny a nám končila pracovní doba. Měly jsme s Janou v plánu zajet cestou domů k paní Ludmile a znovu se tam po ztraceném pečovateli podívat. V tom přijela z terénu Jitka. Když slyšela, co se stalo, jenom se zasmála: „Hele a nešel náhodou Honza s odpadky? Popelnice tam jsou v takovém vnitrobloku, který se odemyká zvenku, a na vnitřní straně dveří je koule. Jestli si Honza nechal klíče v zámku zvenku a zabouchly se dveře, tak tam

sedí na popelnici a čeká, až mu někdo odemkne.“

To jsme samozřejmě nemohli vědět. Hned jsme telefonovali paní Ludmile, aby Jitčinu teorii ověřila. Za pár minut nám telefonoval Honza a děkoval za vysvobození. Dveře se mu opravdu zabouchly a uvěznily ho v malém prostoru s popelnicemi. Bouchal na dveře, volal, ale nikdo ho neslyšel a jako na potvoru ani nikdo nešel vyhodit

smetí. Záhada se vyjasnila. Ti dva nešťastníci si spokojeně uvařili novou kávu a dali si konečně ty buchty. Poslední Honzovu návštěvu toho dne už zajistil jiný pečovatel a my s Janou jsme šly spokojeně domů s vědomím, že nástrahy práce v terénu jsou opravdu nepřehledně pestré.

Přeji vám pokojné léto.

Eva Černá

Napsali jste: VZKAZ FARNÍ RODINĚ

Moje milovaná farní rodino,

jsi moc velká, než abych mohla každému z vás říct, co mám na srdci; tak to zkusím takto. Pohnula mě k tomu taky skutečnost, že vás brzy opustím.

Když tě jako rodinu už dlouhá léta zažívám, převažuje vděčnost a radost, kterou směřuji k našemu Hospodinu.

Vděčnost za každého z vás, radost hlavně z množství rodin s dětmi. Pamatuji doby, kdy hlasité projevy malých dětí působily při mších nepatřičně.

K nám k MT přicházím ráda v neděli na druhou mši sv. ještě před koncem dřívější mše a v před-sínce nebo ve foyer se kochám, jakou svobodu mají v prožívání mše mladí rodiče s malými, neposednými dětmi. A věřím, jak je pro tyto děti blahodárné, že (i když nevědomky) nasávají atmosféru duchovního dění a rodiče se k nim, i když nejsou „hodné“, chovají láskyplně. Myslím,

že to tak vnímá i většina mých vrstevníků starší generace.

Na závěr svého vyznání mám k vám všem – od mladých po staré – velkou prosbu:

Snažte se o lepší projevy sounáležitosti k našemu farnímu společenství. Náš otec Michael má k tomu stále dává impulsy a své síly. Nemůže se každý s každým znát blíže, ale stačí málo – oční kontakt, pozdrav, úsměv.

Mám opravdu někdy dojem, že se ona sídlištní anonymita přenáší i do prostor našeho krásného KCMT. Srdečnější atmosféra nejen mezi skupinami přátel a známých by určitě oslovila člověka, který k nám náhodně zavítá. Tak jsem to několikrát zažila, když jsem ze zvědavosti přišla mezi evangelíky.

Stejně – mám vás všechny ráda a ještě jednou – Bohu díky za moji farní rodinu. Pomyslně každého z vás objímám.

Vaše sestra v Kristu Ježíši
Christa Převrátilová

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ 2025–26

I v dalším školním roce bude opět probíhat výuka náboženství pro děti od předškolního věku až do 15 let. Ročníky starších dětí na 2. stupni a nižšího gymnasia jsou vedeny více jako společenství a ne jen naukově. Kromě toho se schází i mladší a starší mládež v kostele sv. Františka a v ZŠ k Miličovu funguje kroužek náboženství pro 1.-5. třídu.

- Přihlašování bylo zahájeno 7. 6. 2025 a ukončeno bude 7. 9. 2025.
- Vaši katecheté se Vám ozvou po prázdninách, před zahájením katechetického roku.
- Těšíme se na **společné zahájení katechetického roku 17. 9. v 18:00 při mši sv. v KCMT**
- Od 17:00 bude možnost k **poprázdninové svátosti smíření pro děti**.

– Dotazy k výuce náboženství vyřizuje: Lucie Chlupová, tel.: 603 114 763, e-mail: chlupova.lucie@gmail.com

Výuka náboženství je službou katechetů pro naši farnost – není honorována.

- Pokud máte zájem přispět na katechetické materiály nebo programy finanční částkou, učiňte tak, prosím, na účet farnosti a do poznámky uveďte „KATECHEZE“.
- **Číslo účtu: 19-9362170227/0100,**
- **Komerční banka, VS 1199**
- Při částce vyšší než 1000 Kč je možné vystavit potvrzení pro odpočet od základu daně – pak uveďte v poznámce k převodu také svoje jméno, příjmení a adresu.

Důležité dny 2025–26

Den	Čas	Místo	Událost
17. 9. 2025	17:00	KCMT	Příležitost ke svátosti smíření pro děti (poprázdninová)
17. 9. 2025	18:00	KCMT	Začátek katechetického roku při mši sv.
17. 9. 2025	-	KCMT	Zpovědní den pro děti a jejich rodiny
4. 10. 2025	-	-	Farní den „Pouť u sv. Františka“
10.–12. 10. 2025	-	Drasty	Vikendová obnova pro maminky a ženy
17. 12. 2025	-	KCMT	Zpovědní den pro děti
leden 2026	-	-	Sobota pro děti a rodiče (bude upřesněno)
7. 2. 2026	-	KCMT	MASOPUST
18. 3. 2026	-	KCMT	Zpovědní den pro děti
25. 4. 2026	-	Sv. Hora	Pouť farnosti (pěšky, na kole, jakkoli)
19. 5. 2026	-	-	1. svátost smíření
24. 5. 2026		KCMT	Jihoměstské posvěcení (19 let posvěcení KCMT)
10. 6. 2026	17:00	KCMT	Příležitost ke svátosti smíření pro děti (předprázdninová)
10. 6. 2026	18:00	KCMT	Zakončení katechetického roku při mši sv.
10. 6. 2026	-	KCMT	Zpovědní den pro děti
říjen 2026	-	-	1. svaté přijímání

Rozložení skupin ve šk. roce 2025–26

Den	Čas	Skupina	Věk	Třída	Katecheta
út	16:00–17:00	předškoláci (doprovod podmínkou)	0–6 let	–	Slávka Walová (+ uvítá někoho na střídání)
út	16:00–17:00	děti před 1. sv. př. (bez přípravy na 1. sv. př.)	6–8 let	1.–2.	Martina Hlaváčová
út	16:00–17:00	příprava na 1. sv. př. (prvokomunikanti) – (nutná předchozí účast alespoň 1 rok a absolvování 1. třídy)	7–10 let	2.–4.	Vlasta Hamalová, Lucie Nová, P. Michael Špilar
út	16:00–17:00	mladší děti po 1. sv. př.	7–9 let	3.–4.	Pavel Andrie
út	16:00–17:00	starší děti po 1. sv. př.	9–11 let	4.–5.	Stanislav Kněnický
út	18:45	společenství mladší mládeže TEENS CHALLENGE (na faře)	ca 15–18 let	–	bude upřesněno
st	15:30–16:15	předškoláci (rodiče vítáni)	0–6 let	–	Marie Šmrhová
st	16:30–17:15	předškoláci (rodiče vítáni)	0–6 let	–	Marie Šmrhová, Terezie Friedlová
st	16:00–17:00	děti před 1. sv. př. (bez přípravy na 1. sv. př.)	6–8 let	1.–2.	Lucie Chlupová
st	16:00–17:00	děti po 1. sv. př. (zaměřené na evangelium a práci s bibl. postavičkami)	8–11 let	3.–5.	Stáňa Fuchsová, Monika Koptová
st	16:00–17:00	2. st. ZŠ nebo nižší gymnázium – chlapci	11–15 let	6.–9.	bude upřesněno
st	16:00–17:00	2. st. ZŠ nebo nižší gymnázium – dívky	11–15 let	6.–9.	Renata Černá

Výuka probíhá v klubovnách v Komunitním centru Matky Terezy, výjimku tvoří spol. mladší mládeže.

- Vzhledem ke změnám v kněžském obsazení farnosti, dojde ještě k dolaďování rozvrhu, ale budeme vás včas informovat a vždy se snažíme maximálně vyhovět.
- Odkaz na přihlašovací formulář najdete na webových stránkách farnosti v tabulce pod názvem skupiny. Číslo u zvolené skupiny ukazuje volnou kapacitu.
- Pro každé z vašich dětí je třeba vyplnit formulář zvlášť!
- Přihlašování je možné i po naplnění kapacity dané skupiny, ale jen na post náhradníka. I přesto se nebojte dítě přihlásit, abychom znali zájem a potřeby a mohli najít řešení. Budete později kontaktováni s nabídkou řešení. Vždy se snažíme vyjít vstříc.
- Cokoli vám není zcela jasné, obraťte se na kontakt výše. **Nejdříve, prosím, čtěte všechny informace a uložte si termíny do svých diářů.**

Dětské okénko Letní prázdniny!

Milé děti, tak už je to tady!

Léto, prázdniny, volno, výlety do přírody, spousta her s kamarády, jééé, určitě si to báječně užijete! Pokud byste už byly náhodou z běhání po venku unavené nebo kdyby pršelo, můžete zkusit náš úkol. V evangeliu slyšíme příběh o tom, že když se pastýři ztratí jedna ovečka, zanechá ostatní na pastvě a jde hledat tu ztracenou, natolik je pro něj cenná – i když si dost možná ta nešťastná ovečka své „ztracení“ způsobila sama. Přesto ji jde dobrý pastýř hledat.

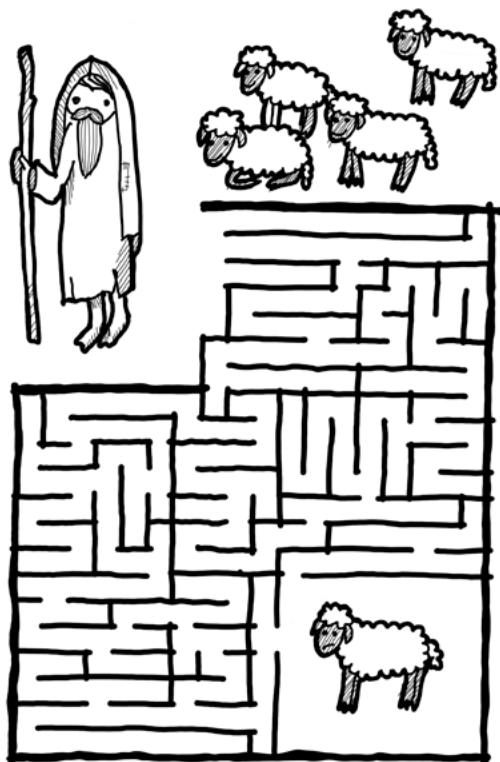
Jakou má asi radost, když ji konečně uvidí uvízlou v křoví, kam sice neměla chodit, ale... Trochu to známe také, vidíte? Pastýř bere unavenou smutnou ovečku na ramena a nese ji domů. Jak se asi raduje i ona ovečka! Když mi bylo asi pět let, „podařilo“ se mi v Německu v jednom stanovém

kempu cestou na záchod ztratit. Tam jsem cestu našla, ale zpátky mi ty barevné stany splynuly a já netušila, kde je ten náš. Rodiče odjeli na nákup a na starosti mě měl starší bráška. Úplný pastýř to tedy nebyl, hledat mě nešel, ale Boží Pastýř se postaral. Plačícího děvčátka se ujala místní paní, která rychle pochopila, že neumím německy.

Obcházela se mnou auta cizích značek, až jsme našly česky mluvící rodinu, které jsem už mohla říct, co se stalo. Jaká to byla úleva a radost být zase zpátky v našem stanu! Tak pomozte pastýři, aby v bludišti ztracenou smutnou ovečku našel, aby se mohla radovat spolu s ostatními. Dávejte na výletech pozor, ať se také neztratíte!

Příště se na vás zase těší

**Martina Hlaváčová
a Blanka**

Ahoj holky a kluci,
máme tu konečně prázdniny a léto! Určitě na vás čekají dobrodružství, výlety, odpočinek a zážitky. Kdyby náhodou někdy přšelo, mám pro vás i malý kvíz. V srpnu slavíme svátek Nanebevzetí Panny Marie, tj. že si Ježíš vzal svou maminku rovnou k sobě. Znamená to i něco pro nás? Snad ano.
Můžeme se totiž spolehnout na její (tajenka)

u Ježíše. Tajenku snadno vylustíte, když seřadíte výroky, které zazněly při důležitých událostech, které se Marie týkaly, chronologicky, tedy jak šly v čase za sebou. Potom vám písmena, jež jsou u každého výroku tučně, ukážou tajenku.
Užijte si prázdniny a v září se na vás opět těším!
Blanka

Příště se těší **Blanka**

„Můžeme se totiž spolehnout na její _____ u Ježíše.“

„Jak jsem si zasloužila, že matka mého Pána přišla ke mně?“...**Í**

„Hle, matko, tvůj syn“...**U**

„Hle panna počne a porodí Syna a dají mu jméno Emanuel, to jest Bůh s námi“...**P**

„Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle“...**M**

„Dítě, co jsi nám to učinil? Otec i jsme tě s úzkostí hledali“...**U**

„Ať se mi stane podle tvého slova“...**Ř**

„Už nemají víno“...**V**

„Nyní, Pane, můžeš propustit svého služebníka v pokoji, neboť mé oči uviděly Tvou spásu“...**L**

LETNÍ ČTENÍ

Aneb ověřené tipy z farní knihovny

Na léto přinášíme tipy od knihovnic a knihovníků na knihy z knihovny, které stojí za přečtení:

365 dní s papežem Františkem (Promluvy od Svaté Marty)

Papež František se po zvolení odmítl přestěhovat do papežského apartmánu v Apoštolském paláci, ale ubytoval se v malém bytě Domu sv. Marty. V tamní kapli sloužil každé ráno mši svatou, při níž pronášel krátkou promluvu. Promluvy od Svaté Marty začalo záhy sledovat mnoho lidí z celého světa, u nás především díky webovým stránkám české sekce rádia Vatikán. Vycházejí z Božeho slova a přinášejí nezřetěnou zvěst evangelia, ale je v nich přítomen i autentický František: jeho typické důrazy, zemité příklady i jezuitská spiritualita. (Zdroj: databazeknih.cz)

Papež František byl významnou osobností v čele katolické církve a zavzpomínat na něj můžeme i při četbě jeho knih. V knihovně najdete celé oddělení věnované tomuto nedávno zesnulému papeži.

*Doporučení na tuto knihu, stejně tak i pozvání k přečtení dalších knih papeže Františka a o papeži Františkovi je od knihovnice **Jany S.***

Když se zlé věci stávají dobrým lidem Harold S. Kushner

Každý z nás se buď potkal, nebo dříve či později potká se skutečností, že on sám, ač se snaží žít dobrým životem, nebo někdo z jeho blízkých je zasažen zlem nemoci, násilí nebo ještě nějak jinak utrpením. Je to skutečnost stará jak lidstvo samo.

Autor knihy Harold S. Kushner nám nabízí velmi silné zamyšlení nad tímto tématem. Jako rabín i ten, koho se to téma týká osobně, se jím prokousává s neskutečnou vervou a až syrovou radikalitou.

Tato kniha by opravdu neměla chybět v žádné knihovně a pro své bohatství by měla být povinnou četbou pro každého zralého muže či ženu.

(Text je převzatý z knižního koutku na YT farnosti. V knižním koutku si také můžete poslechnout krátkou ukázkou z knihy).

Knihu vám doporučil náš nejnovější člen týmu **Richard K.**

Emočně zdravá spiritualita Peter Scazzero

Člověk jako bytost je navržena svým Stvořitelem s jistými parametry, které je třeba respektovat. Když je nerespektujeme, polámeme dříve nebo později sebe nebo druhé – a nejčastěji obojí najednou. To je asi tak, jako když místo 1,5 voltové baterie zkusíme napájet přístroj přímo 220 volty.

Řečeno jinak: Člověk má potřebu určitého rytmu a autor nám nabízí nádhernou orientaci v tom, abychom rytmus naší bytosti chytli a místo zbesilého sprintu či ploužící se želvy v každém okamžiku tančili tanec, té které chvíli příhodný. Od rock-and-rolu, přes valčík či čaču až po nádherné kreativní blues.

(Text je převzatý z knižního koutku na YT farnosti. V knižním koutku si také můžete poslechnout ukázkou z knihy).

Knihu vám doporučuje knihovník **Lukáš R.:** „Kniha člověka trošičku vrhne do zdravého prožití křesťanského života, aby se v tom tolik netoulal. Dobrá kniha pro ty, co se trochu hledají a hledají správný přístup k víře.“

Rozbité sny Larry Crabb

V každé generaci je jen hrstka lidí, kteří věří, že poznání Boha váží víc než jakékoli jiné požehnání. A zdá se, že ti, kdo tomu opravdu věří, na to přišli jen prostřednictvím utrpení. Než se objeví radost, musí být štěstí násilím odňato. Jinak nedoceníme ty sny, jejichž naplnění vede ke skutečné radosti.

Je tragické, proplovají-li křesťané životem, aniž jim dojde, že jejich štěstí se v ničem neliší od štěstí nevěřících, jimž se zrovna daří dobře. Obávám se, že milionům křesťanů to nedochází, a tak dál piji ředěný mošt, ačkoli by mohli pít vynikající víno.

Nejsem si však jistý, zda na to lze přijít jinak než tím, že projdeme bolestí rozbitých snů. Rozbité sny jsou součástí většího obrazu, jednou z mnoha kapitol delšího příběhu. A Duch svatý používá bolest rozbitých snů k tomu, aby nám pomohl odhalit naši touhu po Bohu, a vede nás, abychom začali snít náš největší sen. (Nakladatelská anotace) Vydalo nakladatelství Návrat domů, 2014.

V červnu jsme si mohli v knižním koutku poslechnout krátkou ukázkou a zamyšlení P. Michaela k této knize. Její název i anotace mě zaujaly a knihu doporučuji i našim čtenářům – **Lucia I.**

Aktuálně z knihovny

Dne 18. 5. zemřel teolog **Ctirad Václav Pospíšil**. Za svého života napsal velké množství knih nejen ze systematické teologie. Ve farní knihovně v současnosti máme jeho knihy – Ježíš z Nazareta, Pán a Spasitel; Maria – mateřská tvář Boha a Utrpení Páně podle Jana.

Do budoucna bychom rádi rozšířili fond knihovny o jeho další knihy. Jeho vysoká fundovanost v teologii se u něj setkává s hlubokou osobní spiritualitou, což nebývá vždy samozřejmostí, a o to víc je jeho dílo cenné. Je možné se s ním seznámit i přes Proglas a jejich audionakladatelství Slys.to. Profesor Ctirad Václav Pospíšil formoval několik generací kněží a teologů a byl výraznou postavou české teologie. Pro každého, kdo měl možnost se s ním setkat, je nezapomenutelný. Dej mu, Pane, věčnou slávu.

Co se týká letního provozu knihovny, budeme vás informovat, sledujte prosím ohlášky a sekci „Farní knihovna“ **na webu KCMT**.

Od června je na knihy prodloužená výpůjční doba až do září. Snažíme se o to, aby po prázdninách

ninách mohla být knihovna otevřená kromě všedních dnů (středa a pátek) i každou neděli. Stále nám ale chybí aspoň jeden dobrovolník na nedělní služby. **Chcete nám pomoci? Hlásit se můžete na knihovnik@kcmt.cz.**

Pokračujeme s kompletací archivu Fchodovin. Už brzy bude archiv dostupný v knihovně. Děkuje všem, kteří přinesli Fchodoviny. Chybí nám ještě tyto starší čísla. Prosím koukněte, jestli je doma nemáte, pomozte nám doplnit archiv.

- 1995 chybí 1
- 1996 chybí 3, 4, 6-12
- 1997 chybí 1, 4-12
- 1998 chybí červen, červenec, srpen
- 1999 chybí 1, 3-12
- 2000 chybí 1-12
- 2001 chybí 1-12
- 2003 chybí 10
- 2010 chybí 10
- 2020 chybí 8 (prosinec)

Přejeme všem našim čtenářům krásné čtení a prázdniny

Vaše knihovnice a knihovníci

Setkání

- Setkávání Život z víry ani kurzy s Pavlou Editou Hercikovou se o prázdninách nekonají.
- Setkání **společenství Hnutí fokoláre** – 14. 7. 2025 v 19.15 v KCMT. Slovo života na červenec: „Ale jeden Samaritán přišel na své cestě k němu, viděl ho a bylo mu ho líto.“ (Lk 10,33) Na srpen: „Vždyť kde je váš poklad, tam bude i vaše srdce!“ (Lk 12,34) Jana a Viktor Friedovi, tel. 731625949
- **Páteční dopolední setkávání** – v červenci a srpnu se budeme snažit sejít každý pátek buď na bohoslužbě slova, nebo aspoň na modlitbě a přátelském posezení, vždy v 9 hod v KCMT. Každý týden si datum příštího setkání upřesníme – info na tel. 731625949 (Jana Friedová)
- **Modlitební setkání maminek** (nejen) na mateřské dovolené se o prázdninách nekoná. Během

školního roku se scházíme každou středu dopoledne od 9.30 do 11.30 v suterénu fary u kostela sv. Františka. Po prázdninách se poprvé sejdem 3. 9. Setkání je určeno matkám i jejich dětem, které jsou vítány. Společně travíme čas v modlitbě i ve hře. Srdečně zve Lýdia Murinová tel.: 730 825 301

Apoštolát modlitby

ČERVENEC

Úmysl papeže: Za formaci v rozlišování
Modleme se, abychom se učili čím dál hlouběji rozlišovat, jak poznat cesty života a odmítnout vše, co nás odvádí od Krista a evangelia.

Národní úmysl: Za dobrovolníky na letních akcích
Modleme se, aby všichni, kdo nezištně pomáhají na letních pobytech pro děti a mládež, sami zakoušeli Boží péči.

SRPEN

Úmysl papeže: Za vzájemné soužití
*Modleme se, aby společnosti, kde se vzájemné soužití zdá velmi náročným, nepodléhaly pokuše-
 ní konfrontace z důvodů etnických, politických,
 náboženských nebo ideologických.*

Národní úmysl: Za hledající
*Modleme se, aby ti, kdo se táží po Bohu a hleda-
 jí smysl života, našli odpovědi v Písmu, tradici
 a společenství církve.*

Fchodoviny, zpravodaj ŘK farnosti Praha-Chodov

Šéfredaktorka *Blanka Pitřincová*

Rozhovory *Kateřina Friedlová*

Foto *Anna Procházková a spol.*

Grafický design *Jakub Šilhavý*

Archiv čísel na: kcmt.cz/fchodoviny. Náklady na
 výtisk 18 Kč. Za obsah odpovídá *P. Michael Špilar*.

Příspěvky zasílejte na fchodoviny@kcmt.cz

Uzávěrka čísla 15. dne předchozího měsíce.

Kontakty

P. Michael Špilar (farář)	272 934 261, 603 151 265	farar@kcmt.cz
P. Dominik Frič (farní vikář do 20. 7.)	776 614 411	farnivikar@kcmt.cz
P. Slavomír Ordoš (farní vikář od 21. 7.)	731 621 220	farnivikar@kcmt.cz
Farní kancelář (fara – Na Sádce)	272 934 261	farar@kcmt.cz
Karina Juráková (ředitelka KCMT)	731 625 970	reditelka@kcmt.cz
Kancelář KCMT	242 485 826	–
Pavel Urban (trvalý jáhen)	272 911 264	–
Ladislav Staněk (trvalý jáhen)	724 112 799	stanek@kcmt.cz
Pavel Andrie (správce)	242 485 830, 734 547 021	spravce@kcmt.cz
Matouš Okrouhlý (předseda KSK Praha)	–	info@kskpraha.org
Vlasta Hamalová (koordinace dobrovolníků)	733 770 847	asistentka@kcmt.cz
Petr Fried (pracovník KCMT)	–	kustod@kcmt.cz
Charita – Eva Černá (ředitelka)	737 322 569, 242 485 823	kancelar@charitapraha4.cz
Charita – pečovatelská služba	737 948 638, 272 941 972	socialnisluzby@charitapraha4.cz

Café Terezie Otevírací doba

- 1. a 2. 7. 15.30–20.00
- 25., 26., 27. a 31. 8. 15.30–20.00
- a neděle během prázdnin 10.00–12.00
 (pokud se sejdou kavárníci – pro aktuální info sledujte prosím ohlášky a farní sociální síť)
- **Novinka v kavárně – dětský koutek**

Možnosti spojení

Kancelář KCMT – Háje

U Modré školy 1, 149 00 Praha 4

Tel: 242 485 826

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny:

Po–St 8.30–15.00

Úřední hodiny kněze:

Středa 8.30–10.30, 16.00–17.30

Farní kancelář Chodov

Na Sádce 1296/18, 149 00 Praha 4

Tel: 272 934 261

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny kněze:

Pátek 16.00–17.30 (jiný termín
 pouze po dohodě)

Bankovní spojení:

Banka Creditas **104782676/2250**

Komerční banka **19-9362170227/0100**

LÉTO

v naší farnosti

Příležitost ke **svátosti smíření** během letních prázdnin:

– 30 min před každou mší svatou (kromě neděle KCMT)

– během adorací ve středu v KCMT a v pátek u sv. Františka

Pozor, adorace jsou kratší zpravidla končí cca 19:10.

Prázdninový provoz celé farnosti platí **od 1. 7. do 31. 8. 2025.**

Bohoslužby

o letních prázdninách

Úterý 18.00 Sv. František

Středa 18.00 KCMT

Pátek 18.00 Sv. František

Neděle 8.00 Sv. František

9.30 KCMT

20.00 Sv. František

Café Terezie

otevírací doba

– 1. a 2. 7.15.30–20.00

– 25., 26., 27. a 31. 8.15.30–20.00

– a neděle během prázdnin10.00–12.00

(pokud se sejdou kavárníci – pro aktuální info sledujte
prosím ohlášky a farní sociální sítě)

– **Novinka v kavárně – dětský koutek**

Za redakci Fchodovin vám přejeme krásné léto!